

اِک خاب سُنواو اُپر نور فضاواو
آقا دا محلہ، جیویں عرش معلیٰ
کدی آن فرشتے کدی جان فرشتے
ساڈے ازلوں جڑ گئے آقا نال رشتے
او کرماں والا ویڑا پلکان نال چم دا جاواں
اِک خاب سُنواو اُپر نور فضاواو
رب لے گیا مینوں جدوں شہر مدینے
اک حاجی لایا مینوں گُوٹ کے سینے
کدی پیواں زم زم کدی پڑھاں نمازاں
میری پہنچ جیتھوں تک میں دیاں نیازاں
رب سوہنے پل وچ سنیاں میرے دل دیاں سب دعاواں
اِک خاب سُنواو اُپر نور فضاواو

آقا دا ویڑا پلکان دی دھاری
دل کرے گزاراں اوتھے عمر میں ساری
کعبے دے چکر میں لے پج پج کے
میں حجر اسود چومیا رج رج کے
میرے سر تے رب نے کیتیاں رحمت دیاں ٹھنڈیاں چھاواں
اِک خاب سُنواو اُپر نور فضاواو

او سوہنیاں گلیاں وچ رحمت رب دی
میرا آقا سوہنا گل سن دا سب دی
میرے علم دی چادر اتے داغ ہزاراں
کس مان تے واجاں تیرے کرم نوں ماراں
کپڑے منہ نال بخشش منگاں مینوں آنڈیاں بہت پیاواں
اِک خاب سُنواو اُپر نور فضاواو

چپ کر کے بے گیا روضے دے نیڑے
بویا نور دا چانن میرے دل دے ویڑے
فیر سپنا ٹوٹیا او کچی کلی

میں رو پیا صادق میری اکھ کیوں کھلی
فیر آقا سدیا در تے ہوئیاں دل دیاں پوریاں چاواں
اک خاب سُناواں پُر نور فضاواں